

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 lipca 2021 r. – Jalkh / Parlament**(Sprawa T-230/21 R)****[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu Europejskiego – Przywileje i immunitety – Uchylenie immunitetu parlamentarnego – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]**

(2021/C 382/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz i A.M. Dumbrăvan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparty na 278 TFUE wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Parlamentu TA(2021)0092 z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie skarżącemu immunitetu [2020/2110(IMM)].

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2021 r – Natixis / Komisja**(Sprawa T-449/21)**

(2021/C 382/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Natixis (Paryż, Francja) (przedstawiciele: J. Stratford, Barrister-at-law, i adwokat J.J. Lemonnier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie całkowitej nieważności decyzji Komisji C(2021) 3489 final z dnia 20 maja 2021 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie COMP/AT.40324 – Europejskie obligacje rządowe (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i innymi kosztami związanymi z niniejszą sprawą poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnionego interesu Komisji w wydaniu zaskarżonej decyzji, w rozumieniu art. 7 ust. 1 ostatnie zdanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (¹).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia a) prawa strony skarżącej do obrony; b) art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 lub c) art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽¹⁾.

— Strona skarżąca podnosi, że w zaskarżonej decyzji Komisja, w celu uzasadnienia swojego uzasadnionego interesu w stwierdzeniu naruszenia, oparła się na wynikających z niego skutkach prawnych odstrasżających; nie był to jednak zarzut przedstawiony stronie skarżącej, co do którego miała ona możliwość skutecznie przedstawić swoje uwagi.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest niewłaściwie uzasadniona lub jest nieproporcjonalny. Strona skarżąca podnosi, że:

— w przypadku istnienia uzasadnionego interesu (co strona skarżąca kwestionuje) w stwierdzeniu wobec skarżącej naruszenia, Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób skorzystania ze swoich uprawnień dyskrecyjnych w celu dokonania takiego stwierdzenia;

— skorzystanie przez Komisję ze swoich uprawnień dyskrecyjnych naruszyło zasadę proporcjonalności, ponieważ zaskarżona decyzja nie była konieczna dla osiągnięcia celu polegającego na skutecznym stosowaniu prawa konkurencji, a niekorzystne dla strony skarżącej skutki stwierdzenia naruszenia są nieproporcjonalne do tego celu.

W razie uwzględnienia któregośkolwiek z zarzutów od pierwszego do trzeciego lub wszystkich tych zarzutów strona skarżąca twierdzi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w całości. W razie potrzeby strona skarżąca podnosi jednak kolejny zarzut:

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że art. 3 zaskarżonej decyzji jest niezgodny z prawem, ponieważ Komisja:

— przekroczyła swoje uprawnienia, nakazując zaprzestanie naruszenia i zakazując jego wznowienia, w sytuacji, gdy naruszenie ustało;

— odwróciła ciężar dowodu z naruszeniem zasady domniemania niewinności, korzystając z przysługujących jej uprawnień, ponieważ nie mogła być pewna, że naruszenie ustało;

— popełniła błąd w ocenie okoliczności faktycznych, stwierdzając, że naruszenie – zakresie dotyczącym strony skarżącej lub w całości – nie ustało; lub

— działała w sposób nieproporcjonalny, ponieważ nie było ani potrzebne, ani właściwe, aby Komisja wykonała swoje uprawnienia w celu zapobieżenia naruszeniu przez stronę skarżącą prawa konkurencji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu (Dz.U. 2004, L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2021 r. – Quantic Dream / EUIPO – Quentia (Q)

(Sprawa T-458/21)

(2021/C 382/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Quantic Dream (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Grolée)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Quentia GmbH (Gersthofen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca